

✓ ~~⊗~~

Pigespejderen

Instruktør: Lau Lauritzen

Optaget af Nordisk Films Comp.

1697

Personerne:

Professor Irling Hr. **Lauritz Olsen**
Lilian, hans Datter Fru **Fritz Petersen**
Stine, hans Husholderske Frk. **Olga Svendsen**
Godsejer Palle Falk Hr. **Anton de Verdier**

Afdelingerne:

Den unge Godsejer Palle Falk afslutter sit Hovedstadsbesøg med et Gilde.

Professor Irlings Husholderske Stine er en meget myndig Dame; men det er dog Frk. Lilian, der fører Kommandoen i Huset.

Kaffe paa Langelinje.

Et lille Sammenstød.

„En Skaal for den Mø i blufærdige Vaar, Skaal for den gamle Matrone!“

Næste Dag skal Lilian, der er Tropfører i Spejderkorpset, ud paa en længere Ferietur med sine Kammerater.

„Skal De ogsaa ud at spejde, lille Stine!“

I en Spejderlejr foretages der baade nyttige og fornøjelige Ting.

Lilian har forvredet Ankelen, og hendes Kammerater lægger den første Forbinding.

Den Tilskadekomne bringes op paa det nærliggende Gods „Falkenborg.“

En halv Time senere vender Godsets Ejer, Palle Falk, hjem fra en Ridetur.

„Patienten maa forholde sig i Ro i nogen Tid. Bedst var det, om hun kunde blive her!“

„Patienten kan saa udmærket blive her!“

Næste Dag faar Professor Irling Meddelelse om Ulykkestilfældet.

„Sig mig ... hvor gammel er den lille Patient?“

„En 13—14 Aar højst — efter hendes Klædedragt at dømme.“

Professor Irling og Stine beslutter at tage ud og se til Lilian.

Lilian genkender straks den unge Godsejer.

„Sikke store Fletninger saadan en lille Dame har.“

Palle Falk tror stadig, at Patientem kun er et Barn, og gør alt for at glæde og adsprede hende.

Stine genkender ogsaa Godsejeren.

Professoren tager hjem igen — men Stine bliver!

Nogle Dage senere.
Det gaar fremad med Patientem.

Hun maa gerne komme lidt ud.
En lille Tur i Parken.

„Lad mig hellere bære dig!“
„Skal der bæres, skal jeg nok bære!“

„Labant!“
„Tag og hent min Dukke, søde Stine!“

Stine er begyndt at blive betænkelig ved Situationen og vil have Lilian hjem.

Godsejeren har regnet ud, at Lilian maa have en voksen Søster.

Afrejsen.

„Skaf mig din Søsters Tilgivelse, saa jeg kan komme ind og besøge dig en Gang!“

Tilgivelsen lader ikke vente længe paa sig.

Et Brev fra Lilian.

Allerede den næste Dag kom Palle Falk til Byen.

„De er hjertelig velkommen hos os!“
Visitten.

„Nu henter jeg min store Søster!“
Omklædningen.

„Der er kommen en gammel Ven af dig paa Besøg, Stine! Gaa med og hils paa ham!“

„De er en Labant, siger Stine, saa jeg véd næsten ikke ...“

PIGESPEJDEREN.

Professor Irlings smukke og livlige Datter, Lilian, besøger en Dag en mondæn Friluftsrestaurant sammen med Faderens Husholderske, den trinde og myndige Stine, — og her oplever hun et lille Eventyr, der bliver af afgørende Betydning for hendes Liv. Restauranten er nemlig Baggrund for et større Champagnesold, som den unge, livsglade Godsejer Palle Falk holder for sin Vennekreds som Afslutning paa sit Besøg i Hovedstaden. Lilians Skønhed og Ynde gør straks et stærkt Indtryk paa den lidt blaserte Verdensmand. Han gør paa en harmløs og uimodstaaelig Maade Kur til hende og lægger i det hele taget ikke Skjul paa, at han beundrer hende. Lilian kan ikke lade være at more sig over sin begejstrede Tilbeder, men Stine er uhyre forarget og siger paa sin sædvanlige jævne og bramfri Maade Godsejeren, hvad hun mener om ham. Den brave Dames Kraftudtryk slukker imidlertid ikke den Glød, der er tændt i Palle Falks Hjerter, men opildner ham tværtimod til ny Daad, — og uden i mindste Maade at ville fornærme eller krænke Lilian, tager han hende i sine

Arme og kysser hende. Den unge Pige er alt for overrasket til at kunne gøre Modstand, — det hele forekommer hende at være en Drøm, — en ikke helt ubehagelig Drøm, som hun først vaagner op af, da den dybt rystede Stine slæber hende

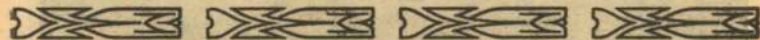
bort fra den forfærdelige Don Juan og hans lige saa forfærdelige Kammerater. Professordatteren ved selvfølgelig godt, at hun bør hade og foragte den unge Mand, der har ladet sig henrive til at sætte alle konventionelle Hensyn til Side,

men over for sig selv maa hun dog tilstaa, at hun egentlig godt kan lide „Labanten“, som Stine kalder ham, og hun nærer et lønligt Haab om, at der maa komme en Fortsættelse af det lille Eventyr, hvis Heltinde hun har været.

Og hendes Haab bliver da heller ikke beskæmmet I Kraft af sin Stilling som Tropsfører i Spejderkorpset, er hun nogle Dage senere ude paa en længere Ferietur med sine Kammerater, og Skæbnen vil, at de slaar Lejr i Nærheden af Palle Falks Gods, „Falkenborg“. — — Under en af de Øvelser, som det raske Korps afholder, er den unge Pige saa uheldig at snuble og forvride Anklen, og hun bliver nu bragt op paa Godset. Hendes Overraskelse er stor og glædelig, da hun opdager, at Tilfældet har ført hende sammen med ham, der stadig beskæftiger hendes Tanker, — og hun er slet ikke ked af det, da det bliver bestemt, at hun skal interneres paa „Falkenborg“, indtil Foden er rask. — — Palle Falk forbløffes straks ved den store Lighed, som Pigespejderen har med den unge Dame, han stjal et Kys fra, — men paa Grund af Patientens kortskortede „Uniform“, antager han hende for at være i 13—14 Aarsalderen og gaar ud fra, at hun er en yngre Søster til hende, der endnu staar ham som den skønneste og mest attraaværdige blandt alle Kvinder. — — Lilian lader ham blive i Troen, spiller med megen Virtuositet

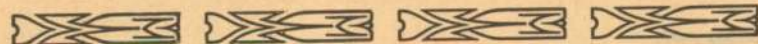

sin Rolle som purung Bachfisch og kommer snart til at staa paa en særdeles venskabelig Fod med sin Vært, der gør alt for at adspredde og more „den Lille“ — —

Men saa er det, at Stine arriverer for at tilse og pleje sin unge Frøken, og ved hendes Ankomst brydes til en vis Grad Idyllen. Patienten har svært ved at faa hende til at fortie, at der kun findes een Frøken Irling, — og selv om den gæve Kæmpedame gaar ind paa at holde ren Mund, lader hun dog tydeligt nok Godsejeren forstaa, at han langt fra har nogen høj Stjerne hos hende. Hun sørger ogsaa for, at hendes Protegé vender hjem, saa snart hun i det hele taget kan taale at flyttes, og det behager hende absolut ikke, at de to unge Mennesker lader til at være meget kede af at skulle skilles.

Inden Afrejsen faar Palle Falk dog Lejlighed til at betro Lilian, hvorfor han er Stines svorne Fjende, og han beder sin lille Veninde skaffe ham Søsterens Tilgivelse, saa han tør driste sig til at gæste Professorhjemmet. —

Tilgivelsen kommer han ikke til at vente længe paa, og under et Besøg hos Irlings gaar det endelig op for ham, at „Spejderpigen“ og hans „skønne Ubekendte“ er en og samme Person. — Da han saa ogsaa faar Vished for, at bemeldte unge Dame ikke har noget imod at knytte sin Skæbne til

hans, er hans Lykke fuldkommen, og han lover sig selv, at han nok skal faa overbevist Stine om, at han ikke er saa stor en „Labant“, som hun anser ham for at være. —

— Og dette sit store Maal naar han da virkelig ogsaa!

